

אחרי הזוהר – אבי הבן

אבי הבן קורא מהקדמת הזוהר, ואחר כך מסיימים
מ"פ קודא שביעאה למגזר לתמניא" עד "זכאה חולקהון דישראל"

קריאת אבי הבן – זוהר, הקדמה

(רכ"ג) פקודא שביעאה למגזר לתמניא יומין ולאעברא זוהמא
דערליתא, בגין דההיא חיה איהי דרגא תמינאה לכל דרגין,
וההיא נפש דפרחא מינה אצטריכא לאתחזאה קמה לתמניא
יומין כמה דאיהי (בראשית ל"ג א) דרגא תמינאה.

(רכ"ד) וכדין אתחזי ודאי דאיהי נפש חיה. נפש דההיא חיה
קדישא ולא מסטרא אחרא. ודא איהו ישרצו המים. בספרא
דחנוך יתרשמון מא דזרעא קדישא רשימו דנפש חיה. ודא
רשימו דאת יו"ד דאתרשים בבשרא קדישא מכל שאר רשומין
דעלמא.

(רכ"ה) ועוף יעופף על הארץ. דא אליהו דטאס כל עלמא בארבע
טאסין למהוי תמן בההוא גזירו דקיימא קדישא. ואצטריך

לְתַקְנָא לֵיה כּוּרְסֵיָא וּלְאַדְכָּרָא בְּפוּמִיה דָּא כְּרִסְיָא דִּיאֲלִיָּה"ו.
וְאִי לָאו לָא שְׂאֲרֵי תַמָּן.

(רכ"ו) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדֹלִים. תַּרְיִן אֱלִין עֶרְלָה
וּפְרִיעָה. גִּזִּירוּ דְעֶרְלָה וּפְרִיעָה לְבֵתֵר. וְאַנּוּן דִּכְר וְנוֹקְבָא. וְאֶת כָּל
נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרוֹמְשָׁת, דָּא רְשִׁימוּ דְאָ"ת קִימָא קִדִּישָׁא דִּיאֲהִי
נֶפֶשׁ חַיָּה קִדִּישָׁא כְּדִקְאֻמָּרָן. אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַפִּיִּם מִיִּין עַלְאִין
דְּאַתְמָשְׁכוּ לְגַבְהָ דְאֶת רְשִׁימוּ דָּא.

(רכ"ז) וּבִגִּין דָּא אֶתְרְשִׁימוּ יִשְׂרָאֵל בְּרְשִׁימוּ קִדִּישָׁא וְדַכִּיו לְתַתָּא,
כְּגֻוּנָא דְאַנּוּן רְשִׁימִין קִדִּישִׁין, לְאַשְׁתַּמוּדְעָא בֵּין סֵטֵר קִדִּישָׁא
לְסֵטְרָא אַחֲרָא דְמִסְאָבוּ. אוּף יִשְׂרָאֵל רְשִׁימִין לְאַשְׁתַּמוּדְעָא בֵּין
קִדּוּשָׁא, לְעַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וּמַזְלוֹת דְּאַתִּיִּין מִסֵּטְרָא אַחֲרָא
דְּמִסְאָבָא כְּמָה דְאַתְמָר. וּכְמָה דְרְשִׁים לוֹן הָכִי רְשִׁים בְּעִירִי וְעוֹפִי
דְּלֵהוֹן לְבְעִירִי וְעוֹפִי דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִּים וּמַזְלוֹת. זַכָּאָה
חִילְקֵהוֹן דִּישְׂרָאֵל:

סיום

רַבִּי חֲנִנְיָא בֶּן עֲקִישָׁא אָמַר, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת
יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת. שְׁנָאֲמַר, יֵי חֶפֶץ לְמַעַן
צִדְקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר :

קדיש על ישראל (בעשרה)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אמן]

בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהּ. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ. וַיִּצְמַח פְּרֻקְנִיהּ.

וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהּ. [אמן]

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב

וְאִמְרוּ אָמֵן. [אמן]

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח.

וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהּ

דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. [אמן] לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא.

תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא. דְּאִמְרִין בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. [אמן]

על יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן. דְּעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל
אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לָנָא וְלֵהוֹן וְלִכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִי. מִן קָדָם
מֵאֲרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֱמִן. [אֲמִן]

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁיבָא
וְרַפּוּאָה וְגֻאָלָה וְסְלִיחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצָּלָה. לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֱמִן. [אֲמִן]

פוסעים שלוש פסיעות לאחור ואומרים:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בעשרת ימי תשובה: הַשְׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו. הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֱמִן. [אֲמִן]



הזוהר: ספר הזוהר, הקדמה, אות רכ"ג-רכ"ז · נוסח מנוקד: ספר הזוהר מנקד, ישראל תשע"ג – מתוך ספריא

Vocalized Zohar, Israel 2013 · Sefaria

https://www.sefaria.org.il/Zohar%2C_Introduction.27.223-227?vhe=Vocalized_Zohar_Israel_2013&lang=he

רבי חנניא בן עקשיא" וקדיש על ישראל – כפי שמופיעים בסידור תורה יבוקס, נוסח ספרד

<https://sidour.torah-box.com/commun/hebreu/brit-its-hak-zohar>

mohel-itamar.co.il